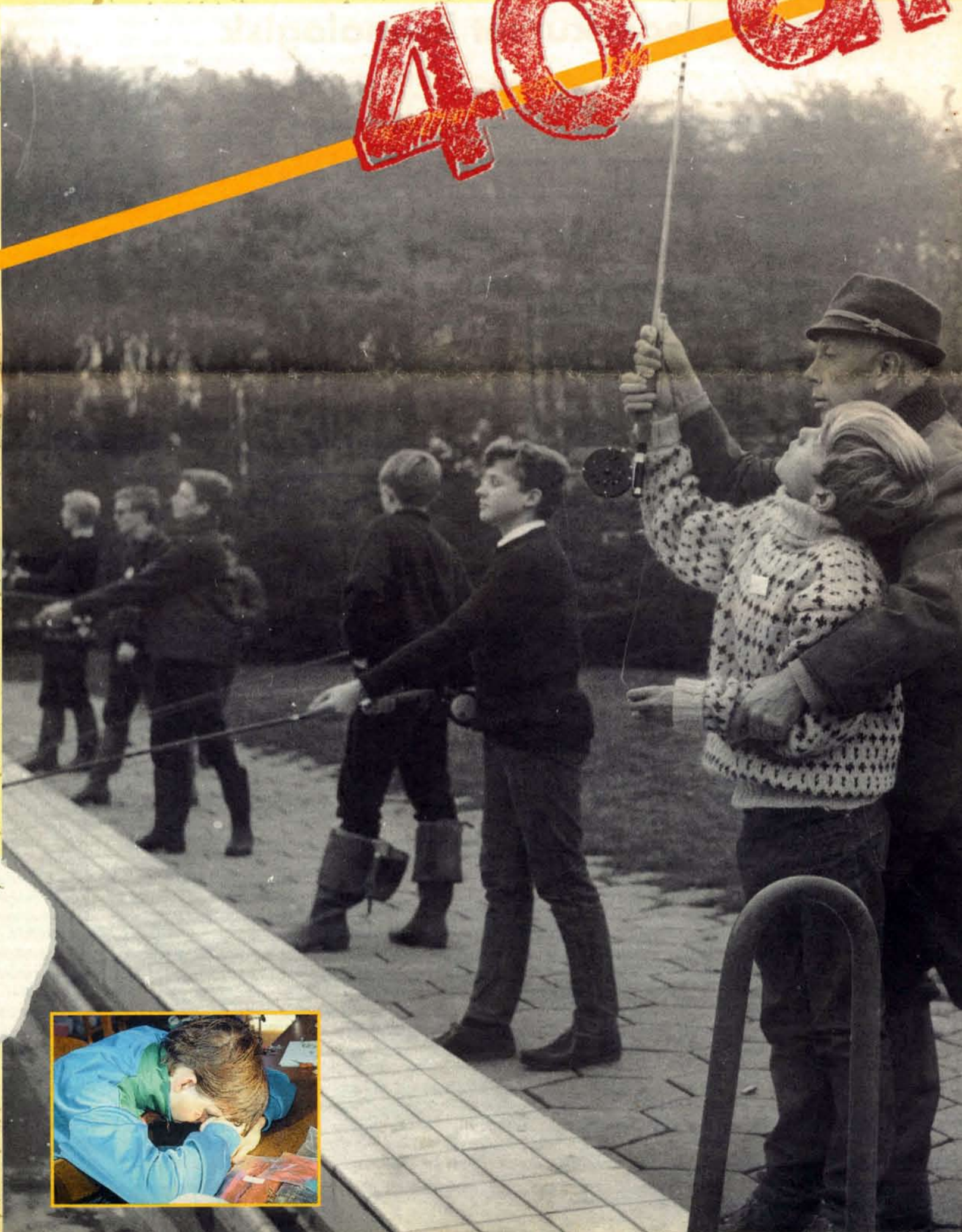
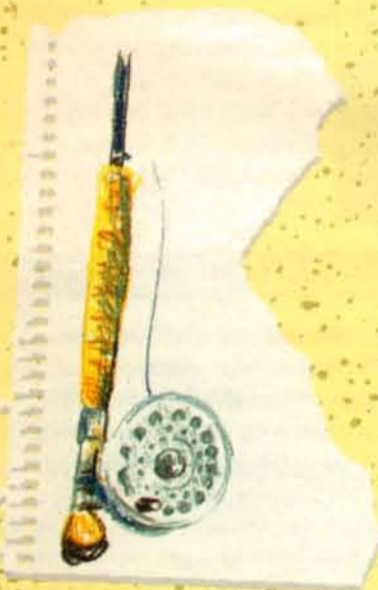

juniorleder- kursus

40 år

Fyrre, frisk og fabelagtig

40 års jubilæum - er det nu noget særligt? Ja det er det i aller højeste grad, når det drejer sig om Danmarks Sportsfiskerforbunds Juniorlederkursus. Der findes nemlig næppe nogen anden uddannelsesinstitution for lystfiskeri og lederuddannelse, der har overlevet så længe. Det var altså en gruppe af meget visionære lystfiskere der i midten af 1950'erne startede Juniorlederkurset og godt for det.

Personligt var min ungdom meget præget af lystfiskeri. Selvfølgelig først af det praktiske fiskeri, men hurtigt meldte behovet og lysten sig til at lære mere. Det medførte, at jeg blev en meget flittig bruger af det lokale bibliotek

Dernæst blev jeg indmeldt i Dalum Lystfiskerforenings juniorafdeling, hvor jeg i en årække nok var den junior, der fik mest for mit kontingent. Min aktive rolle i Dalum Lystfiskerforening brakte hurtigt eksistensen af Danmarks Sportsfiskerforbunds Juniorlederkursus til min erkendelse og efter et par års bearbejdelse af juniorlederen, blev jeg sendt på Juniorlederkurset, og så gik det stærkt. Juniorlederkurset var det ultimative sted for en videbegærlig junior. Det blev en milepæl i mit lystfiskerliv og starten på en lang række af venskaber. Det er derfor jeg med en særlig glæde ønsker Juniorlederkurset tillykke med jubilæet og takker foregangsmændene for et godt og fremsynet initiativ og alle de mange frivillige instruktører der gennem alle disse år har båret Juniorlederkurset.

Per Jørgensen, formand for Instruktørsammenslutningen

Juniorlederkurset kronologisk

År	Kursusleder
Fra 1955 til 1957:	Bent Lemche
1958:	Hans Møller
1959:	P.E.Junge
1960:	Julius Wedege og E. Wagner
Fra 1961 til 1969 (intet kursus i 1968):	Julius Wedege
Fra 1970 til 1978:	Benny Larsen og Jørgen Christensen
Fra 1979 til 1987:	Erik Vangsgård og Aage Hertzum
1988:	Aage Hertzum
1989:	Hans Lindegaard og Orla Bertram-Nielsen
1990:	Hans Lindegaard
Fra 1991 til 1995:	Orla Bertram-Nielsen

Juniorlederkurset blev holdt på Den jyske Idrætsskole i Vejle fra 1955 til 1967.

Hoptrup Højskole er kendt af deltagere, som var med i årene fra 1970 til 1986. Dog havde kurset en enkelt afstikker til Højbjerg Højskole i 1984.

Fra 1987 og frem til i dag (1995) har Juniorlederkurset været holdt på Vojens Ungdomsskole.

Juniorlederkurset i Vejle 1955-1967

Af Julius Wedege - tidligere kursusleder

"For så vidt kan man jo bare tage ud at fiske - som så mange gør det. Men man kan også fagligt dygtiggøre sig som sportsfisker i brug af fiskegrej, i valg af kunstagn og fiske-metode, i kendskab til fiskearternes levevis og i kendskab til de krav, der forudsætter fiskebestandens trivsel.

De fiskedrenge, der årligt samles fra hele landet til kurser i Vejle, er på vej mod denne faglige dygtiggørelse".

Sådan skrev jeg i den beretning, jeg har givet i "Sportsfiskeren" om et af juniorlederkurserne på Den jyske Idrætsskole i Vejle. Og det står jo for, hvad disse kurser havde som formål og er derfor en god inspiration, når jeg som her skal skildre kursernes udvikling gennem årene i Vejle.

Nu skulle den gamle kursusleder jo nok bare kunne fyre løs af det, der gennem en halv snes år optog ham og en håndfuld andre sportsfiskeentusiaster - men hvordan bør forløbet skildres? Kort, teknisk og nemt at gå til eller mere nostalgisk og detaljeret? Selv med øje for nutidens funktionelle og ikke særlig historisk indstillede image har jeg valgt at gøre skildringen sådan. Også for dermed at understrege, at kurset ikke "bare" udviklede sig som en naturlig følge af kursus efter kursus, men derimod under en proces båret af entusiasme, ideer og visioner fostret af kursusleder, instruktø-

rer samt deltagere - som så helt har givet deres andel i udviklingen. Så når en masse personer nævnes ved navn, er det for endnu engang at gøre honnør for dem, der hjalp med til at skabe det.

Det første kursus

Det allerførste juniorlederkursus blev afholdt i dagene 18. -22. oktober 1955 i skolernes efterårsferie. Der deltog 28 drenge mellem 13-17 år, som kom fra 10 foreninger rundt om i landet.

Kursusstedet var Den jyske Idrætsskole i Vejle, som dengang kun bestod af en hovedbygning med få undervisningslokaler og en spisesal. Det hele var meget primitivt. Således måtte man med forstanderens mellemkomst dag for dag forhandle om fordeling af klasserne - hvoraf flere ikke havde egen indgang, så midt i en lektion kunne vi have et helt andet kursus travende gennem rummet.

Når det første kursus startede i Vejle, hang det sammen med, at Vejle Sportsfiskerforening sammen med Danmarks Sportsfiskerforbund engagerede sig som arrangør - og i Vejle havde man den nyetablerede idrætsskole, grundlagt af Svend Åge Thomsen, der også var skolens første forstander. Han var en frisk fyr med godt tag på al pædagogik, og han gik i juniorkursernes første år ind som en styrkelse af vore ufag-

lærte kursusledere og instruktører. Han forlangte disciplin langt ud over, hvad der fordres nu om dage - eller for den sags skyld var almindeligt dengang. Blandt andet skulle der vises gode manerer under måltiderne og han var på en stille måde meget bestemt over for dem, der forsyndede sig herimod.

Oprindelsen

At disse juniorlederkurser overhovedet kom i stand, skyldtes især kontorchef William Horsten, sekretær i friluftsrådet, der fordelte penge fra tipsmidlerne til lederkurser i ungdomsorganisationer som Det Danske Spejderkorps og Det Frivillige Danske Drengekorps. Dette omtalte han overfor DSF's formand, direktør Asger Truelsen, som så en ide heri og tog initiativ til at få sådanne kurser arrangeret i sportsfiskerregi. Vejle Sportsfiskerforening stillede både fiskevand og medlemmer til disposition. Disse var disponeret Aage Kappel og stevedore P. H. Junge, der dengang var formand for Vejle Sportsfiskerforening. Han hankede op i den praktiske side af kurset - altså aftaler med idrætsskolen, busser til fiskevande samt meddelelser til pressen. Mange medlemmer fungerede som rådgivere og kendtmænd ved fiskevandene. Næsten hver aften gled de ind som lyttende gæster. I 1956 var der nogen tøven i forbundsledelsen omkring den økonomiske side af sagen. Rent faktisk slog kursusgebyret på kr. 50,- ikke rigtigt til, og man turde ikke forhøje beløbet af frygt for, at der så kun blev få, der ville tilmelde sig. Vejle

På vej mod halvvrundt...

Som tændt Varde-junior oplevede jeg suset fra Juniorlederkurset i Vejle under Julius' myndige ledelse først i 60'erne. Bortset fra at jeg snørede den største bækkørred, kurset endnu har set, var det et overflødigshorn af inspiration mange år frem og fik varig betydning for mit lystfiskerliv. Så meget at jeg siden faktisk har været på Juniorlederkurset 14 gange som instruktør. Først nogle år på S2, siden som kursets fluebinder og senest 6 år som leder af dette unikke kursus i livsglæde og lystfiskeri, hvis lige som bekendt ikke findes på hele den grønne planet.

Trods en verden til forskel i grejer, attitude, viden og færdigheder mellem min generation og nutidens ungdom, er det - som nu - kærligheden til fiskeriet og naturen, som dybest set driver værket - sammen med en portion god gammeldags idealisme.

Alt i sol og måne tyder på, at kurset vil vokse sig endnu større og bedre i de kommende år. Deltagerne i dag vælger bevidst lystfiskeri frem for et hav af andre forcromede tilbud. De er altså mere motiverede end nogensinde, og foreningerne sender selvfølgelig de bedste, de har. Antallet af elever har desuden stabiliseret sig på godt hundrede, hvilket peger i samme retning - altså øget aktivitet ude i juniorafdelingerne. Forhåbentlig bliver der overskud til at få stablet nye afdelinger op i foreninger, der endnu ikke har en sådan.

Det er nærliggende at få flere piger med i foreningerne og på Juniorlederkurset i samklang med den løbende satsning for at få flere kvinder ud at fiske.

Instruktørsammenslutningen kan vælge og vrage mellem et utal af højt kvalificerede afgangselever, når der skal udpeges "føl" til de kommende kurser. Derfor er det eliten af landets lystfiskerungdom, der nu år for år glider ind og styrker Instruktørsammenslutningen.

Dette smitter selvsagt af på Juniorlederkurset, og sådan udvides den gode cirkel. Derfor har der de senere år også været overskud i Instruktørsammenslutningen til at opbygge en stedse stigende kursusvirksomhed for voksne samt at vise

flaget ved messer, træf og nye tilbud som foreksempel DM i fluebinding.

Instruktørsammenslutningen er et barn af Juniorlederkurset og er foruden masser af teoretisk og praktisk ekspertise også karakteriseret af et fantastisk kammeratskab på tværs af alder og tåbelige geografiske skæl.

Der er selvfølgelig langfra brug for alle gamle juniordrenge, hvilket nok skuffer en del. Til gengæld er der rigelig brug for dem alle andre steder i Danmarks Sportsfiskerforbund. De findes der selvfølgelig allerede - juniordrengene - på så at sige alle niveauer i organisationen og dette præg vil sikkert blive desto tydeligere i det kommende årti, også i Danmarks Sportsfiskerforbunds ledelse.

Måske ser vi også en kredsvis organisering af de mange dygtige foreningsinstruktører, som kunne blive et slagkraftigt supplement til Instruktørsammenslutningen og en gevinst for forbundet.

Frem mod 50-års jubilæet vil Juniorlederkurset sikkert undergå en del justering. Lektionerne vil blive opdaterede, niveauet givetvis hævet yderligere på alle holdene. Men skellet med den nuværende holdopdeling vil næppe ændres radikalt, dertil fungerer det nok for godt. Dog kan man forestille sig, at der parallelt med holdundervisningen vil blive tilbudt særlige specialmoduler for de ældste deltagere. Fingrene krydses for at også den nye medelinie må vise sig livskraftig, selvom det hidtil har knebet lidt med tilmeldingerne. Det vil kræve en ekstra indsats at rekruttere det nødvendige antal deltagere, men med de nuværende medeinstruktører og kommende føl er forudsætningerne de bedst tænkelige.

Der er altså al mulig grund til at tro, at Juniorlederkurset fortsat vil være flagskibet i et slagkraftigt ungdomsarbejde langt hinsides 50-års jubilæet. Det vil stadig være mindst lige så sprælsk, engageret og livsbekræftende, som det vi har kendt i 40 år. Og sådan vil det såmænd være så længe der lever fisk i de danske vande. Det bærer ungdommen og fornyelsen i sig.

Orla Bertram-Nielsen

Jubilæumsavisen udgives af Danmarks Sportsfiskerforbund og er trykt i 8000 eksemplarer.

Redaktion: Orla Bertram-Nielsen, Lars Østergaard Jensen og Ivan Cordes.

Layout: Ivan Cordes

Tryk: Franzen Offset

Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Oktober 1995

Sportsfisker Forening stillede imidlertid økonomisk garanti - og kursusgebyret blev først forhøjet i 1960 til kr. 60,-. Siden har gebyret fulgt almindelige prisforhøjelser.

Ville det gå?

De første 3 juniorlederkurser blev ledet af Bent Lemche, København. Han var da redaktør af "Sportsfiskeren" - og var allround sportsfisker. Hertil var han som malermester vant til at undervise lærlinge på Teknisk Skole. Han var en god lærer, som stille, uhøjtideligt og med virkelig alvor, sammenblandet med en vidunderlig humor kunne tale om fiskeriets praktiske og teoretiske sider, så det hele blev enkelt og let forståeligt.

Det er vigtigt at huske, at der dengang faktisk var en meget udtalt usikkerhed og nervøsitet omkring de første kurser. Noget sådant var jo ikke før prøvet i juniorregi, medens voksenkurser med stor succes var afholdt af Sportsfiskerforeningen Als i Sønderborg. Ude i foreningerne og juniorafdelinger gik det ret lømfældigt til - nogen egentlig undervisning fandt ikke sted. Ville det gå an at lave sådan et kursus? Ville drengene overhovedet gide høre efter og rette sig efter de forhold, kurset måtte byde?

Det gik!

Ja - det bar. Helt sikkert fordi drengene havde en mægtig appetit på at lære og ikke var det mindste kedede af at "gå i skole" i deres efterårsferie, men også fordi Lemche hurtigt fik

drengene i sin hule hånd. Jeg var med som kursusassistent på det første kursus fordi, jeg den gang stod for "Sportsfiskerens" juniorspalte. Jeg havde blot en enkelt teoretisk lektion, men kunne støtte i kasteinstruktionerne, da jeg havde været igennem sådanne på kurset i Sønderborg. Kursusplanen for de første kurser var meget enkel. Der blev fisket i Vejle Å og langs Vejle Fjord. Lige inden det allerførste kursus begyndte, stillede Kolding Sportsfiskerforening sit vand i Harte-søerne til rådighed. En fiskedag her blev et uundværligt træk i kurserne. Fangsterne var måske beskedne, men i 1957 blev der fanget 16 gedder og 3 aborrer, ligesom vi var nogle instruktører, der i 1960 måtte bruge flere nattetimer på at rense fisk fra dagens fangst. Jeg går stadig med en såkaldt baronkniv, som jeg i den anledning fik foræret af deltagerene og Vejle Sportsfisker Forening. De teoretiske emner tog mest sigte på at give indsigt i fiskerilovgivningen og det mest elementære i udøvelsen af sportsfiskeriet. Der blev vist en del film, men de var generelt af mere underholdende karakter.

Instruktive var til gengæld Bruno Jensens instruktion i spinnekast. Han var en ypperlig kaster og optrådte på et kursus som nybagt verdensmester. En knagende dygtig instruktør, der ikke forsømte nogen detalje eller deltager. Han evnede at lære fra sig i højeste plan samtidig med, at det faktisk var et personligt og festligt præget oneman-show. Bruno Jensen medvirkede også om aftenen på det teoretiske plan, idet han holdt en udmærket instruktion i, hvordan man

færdes ved vandet. Han fortalte om laksefiskeri i Norge og læste op af bogen "Laksen Salar".

En anden af tidens store kastere og instruktører var Christian "Sejlgarn" Rasmussen, der også kom fra Odense. Han beherskede både spin- og fluefiskeri og tog ligesom Bruno Jensen udgangspunkt i praktisk fiskeri f. eks. fra kysten, som netop i de år havde det helt store opsving. Han medvirkede på kurset i 1958.

Statsbiolog Knud Larsen, dengang afdelingsleder i Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser i Charlottenlund, gæstede kurset og redegjorde ud fra en biologisk baggrund for fiskerilovgivningen. Fabrikant Svend Aage Larsen fra stangfabrikken "Alaska" fortalte om bygning af splitcane-stænger, der samtidigt blev demonstreret af stangbygger Chr. Barfod Nielsen. Et år dissekerede lektor Nedergaard Jørgensen fra Århus Universitet fisk, som var fanget under dagens fiskeri. Elværksbestyrer C. Høgh-Petersen - en af datidens store inden for forenings- og forbundsvirksomhed samt medstifter af DSF - fortalte om Karup Å. Et år gæstede kurset netop denne å, men udbyttet stod ikke mål med den lange køretur. I 1959 blev der arrangeret en "kaminpassiar". Titlen var lånt fra en daværende radioserie. Emnerne var forbundet og værten forbundets sekretær, landsretsagfører Erik Christoffersen, der også sammen med forbundets formand Asger Truelsen afholdt en quiz. Resultatet viste at deltagerne havde godt fat i, hvad der på kurset var blevet gennemgået. Efter Lemche påtog frisørmeester Hans Møller hvervet som

Den store gedde

Juniorlederkurset 1988 huskes for mange fisk; mange bækørreder, over 400 stillinger samt havørreder op til 5 pund. Bedst huskes dog gedden på 113 cm, som den unge instruktør Gert Rubæk fangede i Jels Midtsø under dramatiske og usædvanlige omstændigheder. Orla Bertram-Nielsen fortalte i Sportsfiskeren om den 13,2 kilo tunge krokodille: "Holdets deltagere havde flere gange observeret et fritsvømmende flåd, som blev trukket rundt i søen. Åbenbart var en lokal lystfiskers line sprængt på et tidligere tidspunkt under udtrætningen af en stor fisk, som nu trak agnfisk, bly og en kort linestump efter sig, så den herved afslørede sin position. Da flåd og fisk et kort øjeblik kom inden for rækkevidde, kastede den rutinerede instruktør sin lille jig så præcist, at den fangede linestumpen mellem flåd og fisk! Dermed tog en lang og spændende kamp sin begyndelse. Gert var fra starten helt klar over, at der i høj grad skulle fares

med lempe. Proppen kunne nemt blive trukket af line-stumpen, så det var nærmest ideelt, at han opererede med spinkelt aborreudstyr og 0, 20 line! Da bussen - en time senere - kom for at hente holdet hjem til skolen og den planlagte afslutningsfest, var kampen fortsat på sit højeste. Eleverne ville overvære skuespillet, de nægtede kategorisk at forlade valpladsen. Til kokkens store forfærdelse kom bussen tom tilbage og her stod han klar med festmaden. Først efter yderligere en lang halv times dramatik og næsten u-udholdelig spænding lykkedes det at bjærge kæmpen, som hermed undgik en lang og pinefuld død til fordel for en kort og kontant! Gert måtte på det nærmeste løbe spidsrod med sin vægtige fangst gennem fotografernes blitzlys, og midt i al virakken kunne han tørt bemærke, at det da heller ikke er hver dag, man øger sin personlige gedderecord med sådan cirka 10 kilo!"

En fiskedreng fortæller

Uge 42, mandag morgen, klokken er 9, og der er afgang med intercity-toget fra København mod Jylland. Mange forskellige mennesker er nu samlet i den snævre kupe. Her er både S1, S2, F1, F2 og SF 3ére fra det meste af Sjælland og øerne. Alle er på vej mod samme mål; nemlig Danmarks Sportsfiskerforbunds Juniorlederkursus.

Efter nogle timer ankommer vi til Vojens. Undervejs har der stået lystfiskere på toget ved næsten hver station, så vi er ved at være nogle stykker. Nu må man så indse, at man har slæbt alt for meget grej med. Der er nemlig 3 kilometers gang til Vojens Ungdomsskole, hvor kurset skal finde sted, men alt det grej, man har gjort i stand, skal jo med. Hver en skrue er blevet strammet, hvert et kugleleje er smurt. Ja, selv ens waders er "næsten" blevet pudset. Fluer er blevet bundet, så æsken ikke ser så tom ud. Og de få blink og spinnere man har, er lagt i de rette rum.

Kurset begynder

Kurset og lektionerne begynder. Fuld fart på lige fra starten. Grejlære, insektlære, kasteinstruktion, grejtilvirkning, fluebinding m.m. Lektionerne vil næsten ingen ende tage. Så er der endelig aftenkaffe. Lektionerne er slut for idag. Alle er trætte, men alligevel meget ivrige efter at lære mere. Klokken er nu 22 og den frivillige fluebinding og grejtilvirkning begynder. Eleverne er trætte, instruktørerne er trætte, men vi kan ikke få nok. Klokken runder midnat og det bliver tid til dyner. Man har lige lagt sig, da klokken ringer. Man farer op af sengen, ser på uret. Den er 7. Nattens søvn er gået uden problemer og en ny dags program begynder. Man er spændt på, hvad der sker: Havørredfiskeri, nymfiskeri, laksefiskeri etc. etc. Instruktørerne pumper mere og mere stof ind i vore arme hoveder.

Døden nær

Lørdag morgen klokken 7. Alle er nu døden nær af træthed. Årets juniorlederkursus er ved at være overstået for denne gang. Vi mangler kun oprydningen. Ugen er gået med lektion efter lektion, men der er også blevet til et par fiske-ture. Mange af os fra Sjælland har fanget vores første stalling, nogle deres første ørred og rigtig mange også deres første fisk på flue. Alle har fået selvtillid, og ser frem til at prøve alt det man har lært i sit eget fiskevand. Alligevel er man også lidt ked af at skulle hjem. Det er ihvertfald sikkert, at man dukker op igen næste år på juniorlederkurset. Palle Pedersen, Køge.

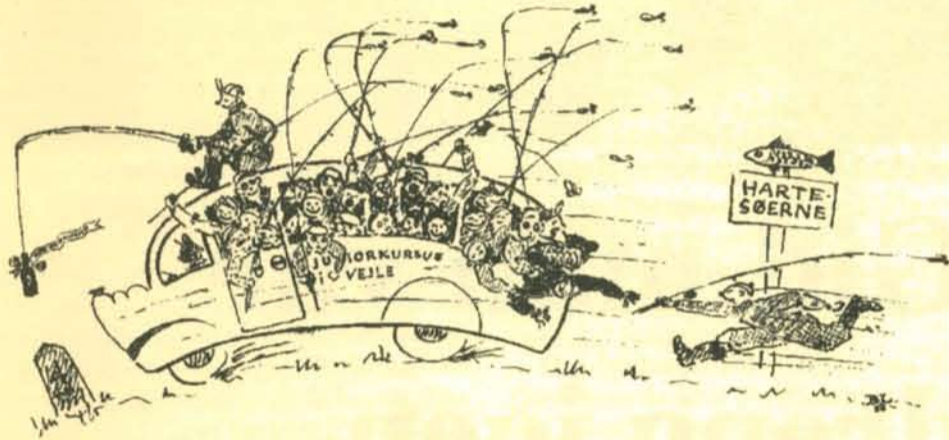
kursusleder. Han var dengang formand for Lystfiskerforeningen 1940', s driftige juniorafdeling i København. Han fik god støtte af de nu næsten rutinerede Kappel og Junge - og så var det i øvrigt det år, Danmarks Radio lavede en større reportage fra kurset, der havde 48 deltagere. Senere hen fungerede Junge som leder, medens opsynet med drengene blev varetaget af Kristensen fra Esbjerg.

De næste 4 år

I 1960 påtog jeg mig hvervet som kursusleder. Det år deltog 50 drenge mellem 12 og 17 år - samt 1 pige, tretten-årige Kirsten Vedel Jensen fra Søborg. Hun gled selvfølgelig umærkelig ind i undervisningen og fiskeriet på linie med drengene, men dengang var der ærligt talt nogle, der havde betænkeligheder ved at der skulle en pige med. Jeg havde dog ikke. I oktoberudgaven af "Sportsfiskeren" var offentliggjort program for kurset, der svarede til de foregående. Selv med den meget korte frist der var, fra jeg blev foreslået som leder, ændrede jeg dog lidt på det, så kurset blev opdelt i et spinne- og et fluefiskehold. Jeg var så heldig at kunne medtage Eigil Wagner fra fluebindelaugget i København, der forestod undervisning i fluebinding, der dermed blev indført i kurset. Han var formand i KTAS og vant til at sætte folk i gang, hvortil han havde erfaring fra det københavnske fluebinderkursus som instruktør. Han havde ingen vanskeligheder med at få deltagerne til at nemme fluebindingen- eller

for den sags skyld pirkestøbning. Som det var skik, gav medlemmer fra Vejle Sportsfiskerforening en hånd med her og der. Mange lyttede med på de teoretiske lektioner om aftenen. Nogle havde også mod til at sætte sig ved fluestikket og følge undervisningen. Blandt disse var Carl Albech Christensen og Gunnar Lawcock, som fik så meget ud af det, at de få måneder senere etablerede firmaet Ke-Fluer. En særlig begivenhed var besøget af den 87-årige skomagermester Hans Bache fra Århus. Han fortalte om fangsten af 205 laks, som han især havde fået i Skjern Å - på flue. Læs eventuelt et interview fra kurset med Bache i "Sportsfiskeren" nr. 12 fra 1960 side 381. Kurset året efter i 1961 forløb stort set som de andre, men skolens forstander og grundlægger Svend Aage Thomsen var død i årets løb. Nu havde Idrætsskolen i stedet 2 nye forstandere, Axel Bjerregaard og Tage Søgaard, med hvem vi også fik et godt samarbejde. Fra fluebinderlauget havde jeg medtaget biologistuderende Ole Sperber. Han blev godt støttet af Alcock og Lawcock, der lagde grunden til den fluebindingsundervisning på kurset, som de gennem flere år kom til at stå for. Efter at Bruno Jensen meldte fra, gik Ove Nielsen fra grossistfirmaet Petersen Bach i Aalborg i hans sted ind med instruktion i både spin- og fluefiskeri. Skolen var nu så udbygget, at kasteinstruktion med flue- og let spinnegrej foregik i idrætshallen.

Det 8. kursus i 1962 havde 71 deltagere - heriblandt 4 piger. En af disse har været flittig deltager i senere kurser, og har også været instruktør. Det var Ingelise Frier, der første gang hun var med "snød" sig lidt ældre, end hun var. Sikkert har hun endnu fra dette kursus Kolding-foreningens storfanger-nål, for fangst af den næststørste gedde underfiskeri i Hartesøerne. Det lå i luften, at kurset måtte udbygges. Et fortsættelseshold var i tankerne. Stramning mere i retning af egentligt lederkursus havde vi bl. a. gjort med lektionerne "Forening - hvorfor og hvordan?" og "Danmarks Sportsfiskerforbund - organisation og virke". Endelig var en afsluttende prøve, som tog sigte på at give os et indtryk af undervisningens kvalitet samt en allersidste lektion, kaldt "På tomandshånd med Junge". Han var ubestridt populær hos deltagerne, så de udtalte sig frejdigt til ham. På kurset havde Reno Jensen fra Københavns Sportsfisker Klub sin debut som instruktør. Hjemme havde han virket som fluekasterinstruktør, og som EDB-specialist havde han sans for detaljernes vigtighed, hvilket kom alle til gode, når han var i gang med kast eller teoretiske emner. Skolens forstander Tage Søgaard holdt foredrag om det at være sportsmand. Statsbiolog Knud Larsen var igen foredragsholder, og Gunnar Lawcock gav sammen med Leif Sander i interviewform lektion i havørredfiskeri. Sander var med i "mit" første kursus og dermed den første fiskedreng, der virkede som instruktør op kurset. Båndoptagelse af denne instruk-

Sportsfiskerkursus for juniorer (12-16 år)

Vejle, September 1955:

Mange undres sikkert over, at der i de senere år ligefrem afholdes kursus i sportsfiskeri, da dette at "fiske" næppe kan volde store vanskeligheder. Hele udviklingen indenfor fiskesporten er imidlertid foregået med en så eksplosiv kraft, at der netop er en mængde problemer, der skal overvejes og tages stilling til, når man skal have den fulde glæde af sin sport og skal kunne følge love og vedtægter under sin færden i naturen.

Det hidtil afholdte kursus på Sønderborg Idrætshøjskole har klart bevist, at der er et meget stort behov for undervisning og vejledning, og det er derfor ganske naturligt, at Danmarks Sportsfiskerforbund nu søger at få oplært de ganske unge, så de får den fulde forståelse af det ansvar, der påhviler dem, når de færdes med deres grej ved vore vande, så de også kan virke som en slags foregangsmænd for deres kammerater.

I samarbejde med Vejle Sportsfiskerforening arrangerer Danmarks Sportsfiskerforbund et kursus for juniormedlemmer af foreningerne under forbundet i skolernes efterårsferie fra den 18. - 22. oktober (begge dage incl.) på Den jyske Idrætsskole ved Vejle.

Der bliver til dette kursus kun plads

til 40 deltagere, og indtegning til deltagelse skal ske gennem foreningerne, der til forbundets sekretariat indsender navn og adresse på den eller de af deres juniormedlemmer, som foreningerne finder egnede. Fra idrætsskolens side er der stillet krav om, at deltagerne i kursus skal have aflagt frisvømmerprøve.

Da kursus sikkert meget hurtigt vil blive overtegnet, vil de først tilmeldte få fortrinsret.

Takket være, at det er lykkedes forbundet at få et tilskud fra Friluftsrådet til dette kursus' afholdelse, vil selve kursusgebyret kun blive 25 kroner pr. deltager for fuld forplejning i 5 dage på idrætshøjskolen, deltagelse i instruktion, foredrag og film samt transport til og fra de forskellige fiskepladser, som kursusdeltagerne vil få lejlighed til at fiske ved.

Deltagerne må selv sørge for hen- og tilbagerejse til og fra idrætshøjskolen.

Den daglige ledelse er lagt i hænderne på "sportsfiskeren"s redaktør, Bent Lemche, med Julius Wedege, der redigerer "Juniorspalten", som assistent, og på turene vil lokalkendte sportsfiskere fra Vejle være deltagerne behjælpelige med råd og dåd, så ingen får lov til at færdes uden opsyn.

Fra den gamle kursusleders erindringer

Da det første juniorlederkursus blev afviklet i 1955, var pengene små i mange hjem. Og det var så som så, hvad der kunne tjenes ved job som bydreng.

Men alligevel havde flere af fiske-drengene nyt grej med til kurset.

En lille fyr fra Esbjerg havde det

uheld, at hans splitternye wobler havde sat sig fast i et bundhug under fiskeriet i Hartesøerne. Han hev og sled. Vi andre med - så det endte selvfølgelig med, at linen brast.

Der stod han så og så meget trist ud. Så op på os og sagde opgivende:

- Min wobler. Til 13 kroner.

I virkeligheden et meget stort pædagogisk program

Vejle, December 1955:

Vi fortæller her lidt om det første forsøg på at samle en flok raske drenge til en fornøjelig og belærende efterårsferie med et i virkeligheden meget stort pædagogisk program, der afvikledes som en leg på grund af drengenes glubende appetit på lærdom i vor fælles hobby, deres sprudlende humør og de mange små oplevelser på de dejlige fisketure.

Det første sportsfiskerkursus for juniorene, der blev afholdt på Den jyske Idrætsskole i Vejle, blev imødeset med en naturlig spænding.

Ville det være muligt at overføre retningslinierne fra det nu landskendte og succesfyldte kursus i Sønderborg, hvor seniors i en årrække med stor glæde har nydt godt af undervisning, foredrag og praktisk fiskeri, til de ganske unges rækker, og ville det i det hele taget være muligt at samle vore unge til et sådant kursus?

Det kan sikkert straks slås fast, at forsøget lovede godt for fremtiden, hvis man skal dømme efter deltagerne udtalelser.

Der var ialt tilmeldt 27 drenge i alderen 12 - 16 år, der repræsenterede 10 sportsfiskerklubber fra omtrent hele landet. Hovedparten kom dog fra de jyske foreninger.

Lederne havde været lidt ængstelige for, at programmet måske skulle vise sig at være lidt vel anstrengende, men det viste sig hurtigt, at denne ængstelse var ubegrundet. Kun en enkelt lille deltager sad en aften og nikkede

og kæmpede mod søvnen, og det var ganske naturligt efter en hel dag i den friske luft. Spurgte man under foredragene, om forsamlingen var for træt til at høre mere, lød der altid et enstemmigt: „Nej“.

Kursets bedste oplevelse var Bruno Jensens kasteinstruktion. Man så tydeligt, at de smidige drenge var usædvanlig modtagelige for undervisningen, og at de i løbet af forbløffende kort tid tilegnede sig de rigtige bevægelser. Der var ingen tvivl om, at drengene lærte meget gennem den fortræffelige instruktion, og Bruno Jensens efterfølgende foredrag om kystfiskeri blev ligeledes opsuget så ivrigt, at man på det efterfølgende fiskeri fra kysten ved Ibæk tydeligt kunne iagttage både meget bedre kasteresultater og udnyttelsen af de nylig lærte regler om vifteformet affiskning af kysten.

Drengenes gode opførsel var upåklagelig, så deres respektive foreninger havde megen ære af dem, hvad følgende lille pudsige hændelse vidner om:

En af gutterne var ved at tage afsked med idrætsskolens regnskabsfører, da afskedens time slog. Han stod lidt genert og vred sig og ville åbenbart så gerne sige noget rigtigt pænt, men vidste ikke, hvorledes han skulle udtrykke sig.

Hakkende og stammende begyndte han:

"Farvel og -- og tak -- og tak for --"

Men så fandt han de forløsende ord:

"-- for al den dejlige mad!"

HANS

NYE STØVLER

„HUNTER“, den uovertrufne lette olivengrønne engelske jagtstøvle med det bløde, smidige skaft

JULEØNSKE

FRA NORTH BRITISH

eller „ROYAL STREAMFISHER“, den rigtige lette olivengrønne engelske 85 cm lystfiskerstøvle med den skridsikre sål og stropper til nedknæpning

NORTH BRITISH

NORTH BRITISH

fås i alle færende sportsforretninger landet over
Import og en gros ved Kal Reesen, „NORTH BRITISH“, St. Kongensgade 110, København K. Tlf. 12529

Juniorlederkurset bliver fast tradition

Vejle, December 1957

I skolernes efterårsferie midt i oktober måned startedes det 3. juniorkursus i Vejle med deltagelse af 25 glade drenge.

Dette kursus er efterhånden ved at blive en fast institution i lighed med det årlige kursus for voksne i Sønderborg, og når man har været vidne til den glæde, det vækker hos de ganske unge sportsfiskere, kan man ikke undgå at føle, at det er af så stor værdi, at alle kræfter må sættes ind for at sikre, at det hvert år kan blive en realitet.

I år havde Vejle Sportsfiskerforening påtaget sig den økonomiske garanti, og da kurset - når det skal gennemføres, så det får både praktisk og pædagogisk betydning til priser, der i det hele taget muliggør deltagelse fra de unge - nødvendigvis må give et relativt klækkeligt underskud, må man være foreningen en stor tak skyldig for det offer, den af idealisme bringer ungdommen.

Om det er rimeligt, at en enkelt forening hvert år skal bære denne byrde alene, er en helt anden sag.

Det er glædeligt, at der hvert år på generalforsamlingen lyder rosende ord om dette kursus, men det er et spørgsmål, om det ikke ville være endnu bed-

re, om de mange foreninger i højere grad ville tage det som en opgave at muliggøre deltagelse for en eller to af deres bedste juniorer - måske som en belønning for god aktiv indsats e.l.l. - i form af et for drengene føleligt tilskud. Hvis de voksne medlemmer i foreningerne blot een gang om året hver ville lægge 1 krone i en bøsse, ville indholdet af denne bøsse hvert år kunne sikre mindst een drengs deltagelse.

Drenge har ofte svært ved at udtrykke deres taknemmelighed, så man må som regel nøjes med at dømme efter stemningen under kurset.

Men de små skriftlige hilsner, man som leder af og til modtager, glæder meget mere end store hædersbevisninger, idet de - som nedennævnte, jeg modtog straks efter min hjemkomst, og som jeg lader gå videre til alle de, der har medvirket ved dette kursus - i al deres kortfattethed viser, hvor meget disse kursus i virkeligheden betyder for drengene:

"Hermed sender jeg min hjerteligste tak til tilrettelæggerne og lederen af fiskekursuset i Vejle, som var en oplevelse, jeg aldrig glemmer."

Bent Lemche

Ny leder af juniorkursus

Vejle, September 1958

Det årlige juniorkursus finder som sædvanlig sted i skolernes efterårsferie i dagene fra d. 21. til d. 25. oktober på Idrætsskolen i Vejle.

Kurset vil - i lighed med de tidligere år - omfatte herlige fisketure under opsig og vejledning til sø, å og strand, og der vil atter i år blive instruktion i kasteteknik i spin og flue. Hver aften holdes der foredrag og vises film - både belærende og underholdende. Dette kursus har hvert år været en stor succes, og man forventer i år en endnu større tilslutning end tidligere. Det vil derfor være af største vigtighed, at man for at sikre sig plads tilmelder sig

omgående til Danmarks Sportsfiskerforbund's Sekretariat, Nørrevold 92, København K.

Hele herligheden - inklusive udflugter, men uden rejsepenge til og fra skolen - vil koste 50 kr.

Da kursets tidligere leder i år ikke kan afse tid til at deltage hele tiden, har den tidligere formand for »1940«s juniorafdeling, frisørmeester Hans Møller, lovet at overtage hvervet. Hans Møllers friske og fornøjelige væsen borger for, at dette kursus vil blive en dejlig oplevelse.

Spild ikke tiden, send anmeldelsen omgående!

Diesella
påhængsmotor
til 12-15-fods
både
Vægt 12,5 kg
Vejledende pris kr. 680,-
Førlang brochure

Diesella
KOLDING

SANDORME
I automat
og alt til turen
har

**VALBY SPORTS-
MAGASIN**
Toftegaards Allé 13
(under søjlerne)

Redaktør Elith Nørreholm, Statsradiofonien, interviewer P. E. Junge.

Gid man var dreng igen . . .

Vejle, December 1958

Hans Møller snakker løst og fast. Det er som en film, der ruller og hvis vi vil ha' et interview ud af det, må vi holde fast på ord og blyant. Han snakker nemlig om det nyligt overståede kursus på Vejle Idrætsskole, og uanset hvor nøgternt man forsøger at optræde i lytterens rolle, rives man med. Sportsfiskeriet er Hans Møllers store hobby - "næste generation" hans allerstørste.

Foto: Hans Møller

Vel er det rigtigt, at vi lærer drengene en hel del om teori, om fornuftig færden i naturen, om disciplin, om den rigtige behandling af grej, med derpå følgende større udbytte, men for mig står det klart, at drengene i praksis på mange områder er vore overmænd i umiddelbarhed, i et samvær så klasse-løst, at få seniorafdelinger vel magter at nå så fint et fællesskab.

Altså: I vore bestræbelser for at lære drengene noget, giver de os fuld valuta til gengæld.

Er det for tungt sagt - for højtideligt eller for kunstigt? Må jeg da spørge: Hvornår har man noget steds i landet samlet 48 seniorfiskere til en uges kursus og samvær - uden en mislyd? Kun een dreng af den store flok var ustyrlig og hans ustyrlighed var glæde over: ... min første ørred - det er min første ørred !!

Og så sang han på dejlig jysk endnu en gang om "sit livs første ørred", mens han dansede en krigsdans, der ville have fået den sidste mohikaner til at blegne af misundelse.

Og ved du så hvad? Endnu medens glædesrødmen farvede hans kinder, så han roligt og uden forstyrrelse på, at den 35 cm dejlige fisk nænsomt blev sat ud igen. Jeg studerer ham nøje under den proces, men regler og mindstemål var allerede selvfølgelig lov for den 13-årige Esbjergdreng.

Han havde haft sin fight med fisken - sin første - det var rigeligt. Hvor

mange voksne har ikke kikset på det område?

Og hvad har ugen i Vejle som holdleder sammen med P. E. Junge fra Vejle Sportsfiskerforening givet mig mere? Den har givet mig den faste tro på, at vi, i arbejdet med brobygning over bæltterne, har dejlige aktører i drengene. Det er efter denne uge i endnu højere grad mit håb og ønske, at det fundament, Danmarks Sportsfiskerforbund har lagt ved at oprette årlige juniorkursus i Vejle, må blive kvitteret med:

... stigende initiativ ude i landets mange foreninger for oprettelse af juniorafdelinger. På den københavnske front skal jeg fortsat gøre mit til, at vi får inddraget endnu flere drenge under vort forbunds foreningsliv.

Slutteligt et: Knæk og bræk til alle drengene, og vel mødt næste år, hvis man ellers kan bruge mig som holdleder igen.

B.J.

Den glade Esbjergdreng, der fik "sit livs ørred", fik også en pæn gedde, der præsenteres her - og beundres af en Køge - kammerat.

Et dejligt kursus

Vejle, Januar 1956

En af deltagerne harsendt os følgende lille beskrivelse af juniorkurset ved Vejle og retteren smuk tak til friluftsrådet og forbundet på juniorernes vegne.

Det kursus, der blev afholdt på Vejle Idrætsskole, blev afgjort en succes. Da vi samledes på skolen, øsede regnen ned, men vi sad jo heldigvis lunt inden-dørs.

Den første aften blev der holdt mandtal og sagt nogle pæne velkomstord. Så fik vi aftenkaffe og blev sendt i seng. Nogle sov i et lille hus ved selve skolen, og andre på en gård ikke langt derfra.

Næste morgen stod vi op, så vi kunne være på skolen til morgenmad kl. 8. Ved halvnitiden kørte vi fra skolen i en rutebil til Harte-søerne ved Kolding. Det var en dejlig tur og godt fiskevejr. Der blev da også taget omkring 10 gedder, hvoraf den største var på 10 pund.

Da vi kom hjem, var vi godt trætte, men aftensmaden på skolen hjalp godt. Efter aftensmaden fik vi film og foredrag af magister Knud Larsen fra København.

Derefter lærte vi, hvordan man skal binde snøren i en krog, samt mange slags knob og gennemgang af grejet.

Den følgende dag, altså torsdag, var vi ved Rosenvold v. Vejle fjord. Da var resultatet lidt sløjt, kun en havørred, men der blæste også en stærk pålandsvind. Det var om formiddagen.

Om eftermiddagen fik vi kasteinstruktion af Bruno-Jensen, og om aftenen film.

Om fredagen var vi på heldagstur til Vejle å. Da var det det helt rigtige fiskevejr, men det var som ørrederne blev hjemme; der blev kun fanget nogle enkelte stykker. Om aftenen, der jo var den sidste, så vi en dejlig film af hr. forstander Thomsen. Ved aftenkaffen var der uddeling af præmier, og formændene for henholdsvis Norges, Sveriges, Finlands og Danmarks sportsfiskerforbund talte.

Om lørdagen var vi igen ved Vejle fjord, men da blev der slet intet fanget, og i løbet af eftermiddagen tog så alle deltagerne hjem med stort udbytte af turen.

Vi morede os godt og er meget taknemmelige for, at det gennem Danmarks Friluftsråd og forbundet er gjort muligt for os at komme med på en sådan tur. Turen var præget af godt kammeratskab, og vi lærte en masse.

Jens Lyse Hansen

Fra den gamle kursusleders erindringer

Forstander Svend Aage Thomsen på Den jyske Idrætsskole var ud over sine idrætslige egenskaber kendt for at have mange kræfter i hænderne. "Manden med jernnæven" blev han kaldt. Men til det var han også kendt for sin strength. Ja - det gjorde indtryk på fiskedrengene, at de ikke måtte sidde med albuerne på bordet under måltiderne.

Det blev selvfølgelig overholdt. Blandt andet fordi Svend Aage af og til tog en runde mellem spisebordene. Under en sådan en lagde han bagfra sine jernnæver på skuldrene af den lille Orla fra Horsens. Og klemte med fingrene lidt til. Og lidt mere til.

- Ved du, hvad de kalder mig her ?, spurgte han den halvkvalte Orla.

Ja, stønnede Orla. Den gale.

*

At jyder har det med at tænke i penge, fik vi undertiden tydelig indtryk af. Således var der en af de, der endnu ikke var vokset ud af det umid-

delbare, som betroede mig:

- Da jeg kom, havde jeg 20 kroner. Nu har jeg 22.

Jeg så forbavset på ham og sagde:

Jamen, jeg har da set dig i chokoladekøen flere gange.

Ja, men de skyder med elastikker ovre i Jomsborg. Dem havde jeg nogle af. Som jeg solgte for en krone stykket.

*

Benny Larsen, der blev en af mine afløserer som kursusleder, holdt en blændende og veloplagt teoretisk instruktion i gammeldags lystfiskemetoder.

Han foldede sig særligt ud i fiskeri med dyp.

Det fik en af de medrevne tilskuerer til at stille et egentlig ganske logisk spørgsmål. Men det fik Larsen til at se temmelig befippet ud. Inden han spontant svarede:

- Aner det ikke. Har aldrig prøvet den form for fiskeri.

Fluebinding og den første pige

Vejle, December 1960

Skal jeg sige noget om juniorsportsfiskekurset i Vejle, må det først og fremmest blive: det at være sammen med drengene var en oplevelse af format. Det var i virkeligheden at være sammen med gode og fornøjelige fiskekammerater, siger Julius Wedege, ny leder på Juniorlederkurset.

For det er nemlig i første række den ene pige og de halvtreds drenge, jeg må takke for, at det blev et vellykket kursus. De havde alle den rette sportsfiskerånd - de gik fuldt og helt ind for noget af det vigtigste i sportsfiskeriet: at den ældre hjælper den yngre. Den quiz - "Kender du „Sportsfiskeren“?" - vi havde, er et skriftligt bevis herfor,

idet kun meget få af drengene havde forkerte løsninger. Medens f. eks. ingen af de fem voksne, der løste opgaven på samme betingelser, havde alle spørgsmålene rigtigt besvaret.

Hvilket også giver et billede af, at det var en kvik flok ungdom i alderen fra 12 til 17 år, der i de dage var samlet på Den jyske Idrætsskole.

Programmet var hårdt spændt, idet det var udvidet ikke så lidt ud over det, der var offentliggjort i oktobernummeret af „Sportsfiskeren“. Der var ønsket fluebinding, og det kan nu engang ikke læres på et par timer. Selv om deltagerens interesse var overvældende stor, kunne vi kun nå tre og en halv time,

men resultatet af deres fingerfærdighed var forbløffende. Der bliver nok nogle mødre, der vil småskænde over fjerstumper i stuerne i tiden fremover. Vi håber, de vil bære over med os, som lærte drengene det - og med sønnerne selv.

Kun få kendte ikke mindstemål og fredningstider - og sikke dog et protestbrøl, der kom fra den lyttende discipelskare, da det nævntes, at mindstemålet for bækørreder ifølge loven er 25 centimeter. I kor råbte drengene: 30 centimeter! Så godt står det til i dansk sportsfiskeri.

Strengt set bør man måske ikke fremhæve den enkeltes indsats - men det må nævnes, at den 12-årige Leo fra Horsens er den fødte fluefisker. Hvilken elegance og sikkerhed i kastene. Ikke en gang så jeg ham hægte fluen fast i uvedkommende hindringer, og smukt lagde forfang og flue sig på vantet. Ørrederne rejste sig gerne til den. Da hans far hentede ham fra kurset, fremhævede jeg sønnens evner.

- Ja, han er meget interesseret, sagde faderen.

Da jeg i foråret købte fluestang, hjul og line, sagde jeg til ham, at vi skulle være fælles om det.

- Jeg har da, tilføjede han, fået lov at prøve det en time!

Den første pige, der endnu har deltaget i kurserne (dette var det sjette), den 13-årige Kirsten Wedel Jensen fra Søborg ved København, gjorde ikke sit køn til skamme. Vi mærkede faktisk

ikke, vi havde "en dame" imellem os. Energisk gik hun op i såvel den teoretiske del som i det praktiske. Ikke mindst gik hun energisk op i kasteinstruktionen, og uden at kny tog hun sin tårn i det kølige vejrlig ved fiskevandene. Hendes flidspræmie (en dejlig fiskestang) var meget velfortjent - og jeg håber, hun med tiden udvikler sig til storfanger.

Hun startede i hvert fald godt, idet hun den ene dag som den eneste af sit hold på 23 kom hjem med fisk.

Vi ser hende forhåbentlig med nogle medsøstre til næste kursus!

Kurset får emblem

Vejle, December 1963

En ganske særlig gave blev givet kurset i år - en gave, vi faktisk har ønsket os og talt om i nogle år. Juniorlederkurset i Vejle fik nemlig sit emblem. Giveren af denne gave er revisor Otto Glud og Berlingske Tidende ved redaktør Børge Munk Jensen (Cim)

Meningen var i øvrigt, at begge skulle have været til stede på skolen for at overrække kurset nålene, men Munk Jensen blev desværre forhindret, så revisor Glud måtte klare hvervet alene. Men det gik vældig fint - og var et meget festligt punkt imellem al den tørre teori. Vi siger alle tak for denne gave - som det naturligvis er en særlig forpligtelse at bære, og som fremtidig skal være kendetegnet for fiskedrengene fra Vejle.

Om juniorkurset 1963 kan man uden at blinke sige, at det er det bedste hold fiskedrengene, der længe har været på Den jyske Idrætsskole. Vi håber, at en nye ansøgningsform fortsat må bidrage

til kursushold af den kvalitet - bl.a. fordi det måske giver mulighed for at øge deltagerantallet. Dertil er at håbe, at lederne af de mange juniorafdelinger ligesom andre foreningsledere i deres indstilling af deltagere til kurserne vil være lidt mere kritiske - og ganske særligt holde sig for øje, at der er tale om lederkursus, og at de drenge og piger, som i oktoberferien med iver henter sig viden om sportsfiskeriets mange finesser og problemer med tiden skulle gøre sig gældende på lederpladser i dansk sportsfiskeri!

Der var piger til i de år. Og de var uundværlige.

Og der kom flere piger

Vejle, December 1962

Da forrige års juniorsportsfiskerkursus med dets 54 deltagere var slut, bestiltes der plads på Den jyske Idrætsskole i Vejle til 60 deltagere i 1962. Og denne forudseenhed viste sig at holde stik - for endnu har der aldrig været så kraftig en interesse for at deltage som det blev tilfældet i år. Op imod 100 tilmeldinger kom der ... og det gør ondt i vore hjerter, når vi må sige nej, der er overtegnet.

Der skulle imidlertid ske noget glædeligt. Fredag før kurset begyndte mandag den 15. oktober, meddelte skolen, at den havde fået nogle afbud til et af de andre kurser. Så lørdag formiddag røg vi til telefonen, idet vi ville vove at tage så mange med, vi kunne skrabe sammen. Men to dage før efterårsferien er der selvfølgelig i de fleste hjem lagt planer for de dages anvendelse.

Men alligevel blev juniorlederkursus 1962 - det ottende - afviklet med 71 deltagere. Og deraf 4 piger. Det var mange - og det var et eksperiment.

Instruktion i kast såvel med spinnejeg som med fluejeg var også i år ble-

vet udbygget mere end tidligere, og her gjorde Reno Jensen fra Københavns Sportsfisker Klub et flot stykke arbejde.

Han er en dygtig instruktør, en af de få, der giver sig helt under instruktionen. De gæve fiskedrengene måtte kaste med deres fluejeg fra knælende og krybende stillinger, ja - kom endog helt ned på maven.

Ledere, som disse drenge gerne skulle udvikle sig til med tiden, må have et vist kendskab til organisation. Og derfor var indlagt to lektioner herom - nemlig: „Forening - hvorfor og hvordan” og „Danmarks Sportsfiskerforbund - organisation og virke”. Og tro da endelig ikke, at sådanne emner keder drengene.

På kursets sidste dag afholdtes en prøve, hvorunder man selvfølgelig skulle danne sig indtryk af, hvor meget der havde sat sig fast. Ingen fik i år lov at hjælpe hinanden - men dette anfægtede ikke denne skare fiskere. Og mange forkerte løsninger blev det heller ikke til.

Fra den gamle kursusleders erindringer

Det sidste kursus på Den jyske Idrætsskole var vort 13. kursus. Men det vidste fiskedrengene faktisk ikke. Så derfor spurgte en af dem en aften noget henne i kurset, hvor mange kurser der havde været før.

- Dette er det 13., svarede jeg.

- Ja, meget trættende, røg det ud af knægten.

Viden og oplysning

Leder i „Sportsfiskeren” oktober 1964

Viden er eet - oplysning noget andet.

Der er så meget i denne verden, som vides af een person, eller en snæver kreds af personer, der gennem forskning, erfaring eller på anden måde er kommet i besiddelse af nyttig viden. Der foretages hver dag af mange mennesker handlinger og dispositioner, som fortjener at kendes i en videre kreds for at danne grundlag for andres viden og bidrage til vor fælles sum af erfaringer.

Men hvor er der egentlig lidt af det, som kommer videre. Vi har alle en gæld af denne art.

Hver gang en nyttig oplysningsvirksomhed kommer i gang og lykkes, er der derfor grund til at råbe Hurra, og det bør alle vi medlemmer af Danmarks Sportsfiskerforbund gøre i denne måned, da juniorlederkursus afholdes i Vejle for 10. gang. Denne institution har vist sig både nyttig og levedygtig, således at den har vokset sig større og levedygtigere år efter år. Forbundet skylder en tak til alle dem, der gennem årene med råd og dåd har hjulpet denne virksomhed, herunder til Friluftsrådet, som med tipsmidler har støttet os, og til ledelsen af Idrætsskolen, som har huset os og skabt gunstige vilkår. Sidst, men ikke mindst, skylder vi en tak til de brave sportsfolkere, der gennem årene som lærere og instruktører gavmildt har stillet deres viden til rådighed for de unge.

Viden er her blevet til oplysning. Hurra for det.

Erik Christoffersen

Jubilæumsfest

Vejle, Januar 1965

Den traditionelle afslutningsaften - fredag aften - afvikledes som det allerede med det allerførste kursus blev lagt op til.

Det er en aften, hvor der under absolut humørpræget facon rundes af - og den blev selvfølgelig med jubilæumspræget yderligere festlig i år, hvor vi havde besøg af mange gæster (herunder også gamle elever - som her skal have tak, fordi de kom!).

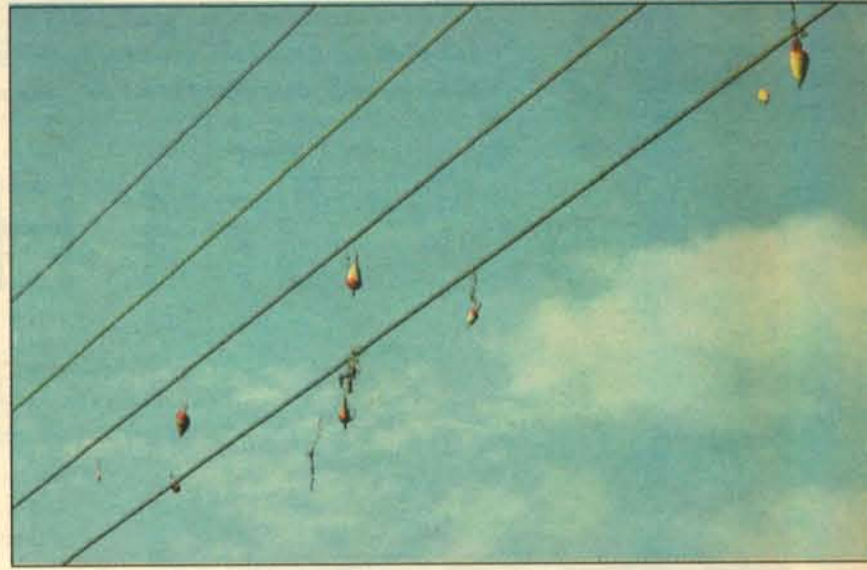
Efter kursuslederen havde gennemgået udviklingen i de 10 kurser, indledte forbundets præsident, direktør Erik Christoffersen rækken af talere. Christoffersen oplyste, at ideen til juniorkurserne oprindeligt er kommet fra Vejle Sportsfiskerforening, som jo også altid har været et meget aktivt og faktisk uundværligt led i hele den praktiske side af kurserne.

Forbundets formand, major A. Hyn-

kemejer, overrakte under sin tale forbundets hæderstegn til P. E. Junge, der i høj grad aktivt har medvirket ved tilrettelæggelsen af samtlige 10 kurser - og dette udløste selvfølgelig stor jubel hos de mange deltagere, hos hvilke Junge altid er meget populær.

Gennem særlig de sidste 5 kurser er der sket en vældig udbygning af lektioner, instruktioner m.v. Formentlig er man med det tiende juniorlederkursus nået så vidt, at kursusledelsen stort set kan sige, at eksperimenternes tid er forbi, og at fremtidige kurser vil blive ført efter en linie, som de sidste års erfaringer faktisk fastlægger.

Men dermed er udviklingen ikke gået i stå - specielt er det et mål at hæve spinnefiskeholdenes lektioner op i samme høje plan som fluefiskeholdenes - og at søge muligheder for at øge deltagerantallet noget.

tion findes sikkert stadig. . . . og så havde vi megen morskab af en gedde på 8 pund, som Junge forinden fangede i Harte-søerne. Den voksede hurtigt til 13 pund - nu vejede den 17!

Udbygning begyndt

I 1963 var der 73 deltagere, hvoraf 6 piger. For første gang opdeltes deltagerne i mere end 2 undervisningshold; nemlig et for kystfiskere, et for spinnefiskere ved sø og å, et for begyndere i fluefiskeri samt eet fiskehold for mere rutinerede - altså en slags fortsættelseshold. Opdelingen skete på grundlag af oplysninger på ansøgningsblanketten. Kursen blev udvidet, så den begyndte mandag eftermiddag og sluttede lørdag. Lektionerne forløb fra kl. 8 til 22. 30. Selv om holdene var blevet mere specialiserede, så holdt vi så mange lektioner samlet at deltagerne fra det ganske land blev rystet sammen, for at fremme forståelsen af sportfiskeri på landsplan.

Vi begyndte at sigte mere på biologiske emner, og havde praktisk undervisning i fiskeri ude ved åen. Grindsted Sportsfiskerforening stillede deres strækning af Ansager Å til rådighed.

Uden den store udvidelse af DJI havde vi ikke kunnet udvide vore kurser. Vi konkurrerede med et esperantokursus om klasseværelser. De havde lidt større anciennitet end os og var ikke altid lige nemme at komme om ved, men de blev med tiden færre deltagere, medens vi blev flere. Til sidst forsvandt de, så der samtidig med os kun var idrætsfolk og ryttere.

Gennemgående mødte deltagerne op med ganske godt grej, men der var dog af og til nogle, som ikke gjorde det. Særligt nok var det især børn af grejhandlere og isenkræmmere. Som regel blev det opdaget under den obligatoriske første lektion med gennemgang af deltagerens grej - og i sene nattimer blev der så foretaget reparationer hver eneste aften. Det foregik i kursuslederens værelse, som da blev temmelig tåget af tobaksrøg. Siden blev reparationerne henlagt til kursuskontoret, da vi blev store nok til at få et sådant. Af og til måtte grejet dog til HC-Sport for at blive klart. Forretningen havde i øvrigt en hel lille "filial" på kursus.

Presse, gaver og emblem

Interessen for juniorlederkurserne var stor ude i foreningerne - og ikke mindst i den lokale presse. Så at sige alle sydjyske aviser havde år efter år omtale og billeder fra kurset. Vi mærkede det også i form af gaver, mest fiskegrej som blev fordelt mellem deltagerne som "præmier" for største fisk, udvist flid, fornøjelige replikker og hvad vi nu kunne finde på, uden at give kurset konkurrencepræg. Fordelingen foregik ved afslutningen fredag aften og udviklede sig efterhånden til et kæmpeshow, der ikke ligefrem fremmede ro og stilhed på skolen efter "arbejdstid". Deltagerne blev rent ud sagt gejlet lidt for meget op - så det måtte vi holde op med, men sjovt var det.

En ganske særlig gave fik vi under kurset 1963 - nemlig et emblem, som nu er kendt af mange, fordi det er båret af alle

deltagere fra dette og senere kurser. Det mest fornemme i dansk sportfiskeri plejer jeg at sige om det. Giveren var forbundets mangeårige autoriserede revisor Otto Glud og Berlingske Tidende ved redaktør Børge Munk Jensen. I mange år, kursus efter kursus betalte avisen fremstillingen af det.

Jubilæumskurset 1964

3 piger og 83 drenge deltog i det 10. kursus, som havde et udsædvanligt godt vejr. Nogle få deltagere var mere end 18 år, for i anledningen havde vi nogle tidligere fiskedrenge på "skolebænken" igen. Deltagerne kom fra 42 foreninger. Vi havde et par observatører fra det Svenske Fiskefråmændet (det nuværende Sveriges Sportsfiske- og Fiskeårdsförbund), som netop den sommer havde afholdt deres første junior-kursus med 12 deltagere. Det var konsulent Hans Runnström og Fanny Holdt (der som fru Törnblom havde medvirket som fluekasteinstruktør i Sønderborg).

Deltagerne var som tidligere delt i 4 hold. Nye instruktører var R. A. Nielsen, der stod for spin i sø og å, og selv om han faldt godt til, deltog han kun den ene gang - samt S. E. Hedtoft fra VSF, der instruerede i støbning af pirke. Timeplanen var stram med 79 lektionsnumre, omfattende blandt andet fluefiskernes besøg hos dambruger Nissen Jøker i Spjarup, hvilket naturligvis sigtede mod at øge forståelsen for fiske- og bestandspleje, som forbundets overfiskerikonsulent Høgh-Petersen holdt foredrag om.

Sidst i 1970'erne var det tydeligt, at højskolen i Hoptrup ikke havde plads nok til at imødekomme den store efterspørgsel fra DSF's foreninger, som juniorlederkursets popularitet og rygte afstedkom.

De 2 år i Hillerød

Bent W. Rasmussen, formand for Landskasteudvalget, demonstrerer kast med spinnestangen.

Begge kurser i 1978 og 1979 havde anselige ventelister, eftersom Hoptrups kapacitet på 85 pladser ikke længere rakte. Fra forbundspolitisk hold opstod et markant krav om en udvidelse af juniorlederkurset, og især fra de tre daværende sjællandske kredse ønskede man et supplement til Hoptrup - placeret øst for Storebælt.

Trods vedholdende modstand fra en række af daværende

Hanne Thurmann, der døde alt for tidligt i 1986, var en afholdt og respekteret instruktør, og blev i 1981 kursusleder sammen med sin mand, Bjørn.

instruktører, blev det fra overordnet hold besluttet, at man lavede en sjællandsk "filial" af juniorlederkurset i 1980. Opgaven med at arrangere dette første kursus uden for Jylland blev tildelt en gruppe nyudklækkede juniorledere fra Hoptrup, med uvurderlig støtte fra kurssets daværende "Grand Old Man", Erik Vangsgaard og hele grundideens ophavsmand, Julius Wedege.

Som kursussted valgtes Den Internationale Højskole i Hillerød. På det første kursus deltog ca. 40 juniorer, der var fordelt på de "gammekendte" hold S1 og S2 (fluehold var i realiteten utopi i denne sammenhæng) samt et medehold - en nyskabelse i juniorlederkursets historie. Kursusleder blev 1. års instruktøren Søren Mathiesen, medens 1. års instruktør Lars Remtoft var holdleder for S2. Alle øvrige 7 instruktører var i princippet "føl", da de var nyfundne i denne sammenhæng.

Det første Hillerødkursus blev en stor succes, trods modviljen fra den faste instruktørstab mod at dele juniorlederkurset i to - hvilket egentlig også var imod hele grundideen. Succesen skyldtes nok en ligelig blanding entusiasme fra de nye instruktører, den store opbakning fra Vangsgaard og Wedege samt ikke mindst det basale ønske fra instruktørerne om, at alle deltagere på juniorlederkurset skal have lige muligheder. Således rejste instruktør Per Balle fra Hoptrup til Hillerød for at afholde centrale instruktioner.

I 1981 afholdtes Hillerødkurset for 2. og sidste gang. Medelinien savnede tilslutning, og det meste af presset på ventelisten til Hoptrup var afhjulpet med 1980-kurset. I samme moment var instruktørsammenslutningen langt fremme med planerne om at flytte fra Hoptrup til et større kursussted, hvor alle kunne samles. De ca. 30 deltagere og 5 fastboende instruktører fik ikke desto mindre et glimrende kursus-

Søren Mathiesen, der ledede det første sjællandske "afslutningskursus" var også aktiv som underviser.

denne gang under ledelse af Hanne og Bjørn Thurmann. Fra 1982 afholdtes juniorlederkurset igen under fælles tag. En smule tumult i det storkøbenhavnske afstedkom Hillerødkurset dog også: Efter at have gæstet kurset i 1981, ønskede den daværende kredsformand i kreds 6, at der på juniorlederkurset også blev oprettet en Havfiskelinie. Dette blev dog forpurret, da samtlige instruktører i kredsen fik vedtaget et forslag, der pålagde kredsen ikke at fremsætte et sådant forslag til repræsentantskabsmødet i DSF i 1982. Herpå trak kredsbestyrelsen sig, men blev på en efterfølgende ekstraordinær kredsgeneralforsamling genvalgt.

Søren Mathiesen

Forrest på billedet en ung Lars Remtoft.

Forstkandidat G. Löwe holdt et foredrag om beskyttelsen af naturen. Det var gode lektioner, men for os også et tydeligt signal om, at man ikke skulle sætte hvem som helst til at give instruktioner for fiskedrengene - der var megen skraben af sko mod gulvet under d'herres foredrag!

Afslutningen fredag aften stod i jubilæets tegn, For at holde styr på det, var der udarbejdet et særligt program. De tildelte taletid blev vist kun overskredet af kursuslederen! William Horsten og Erik Christoffersen (da forbundets præsident) var mellem talerne. Hovedbestyrelsens formand, major Aage Hynkemeier dekorerede Junge med forbundets guldnål som tak for indsatsen igennem 10 kurser.

I de år jeg stod som kursusleder, havde vi mange gæster ved afslutningerne fredag aften - men også ofte på almindelige aftner. De kom trøligt år efter år alt eftersom ungerne avancerede på holdene.

Jeg satte denne åbenhed højt, men det var ikke altid lige populært hos instruktørerne. Gæsterne var ofte forældre, for den gang var det ikke en given ting, at man kunne sende sine børn på fiskekurser og give dem de oplevelser, der blev positive input også i anden forbindelse. Det hændte, at forældre med vanskelige børn flere måneder efter ringede os op og spurgte, hvad vi gjorde ved ungerne - siden de blev så omgængelige.

Som nævnt modtog kurset gennem årene mange gaver i form af fiskegrej, der blev givet af lokale forhandlere, grossistfirmaer, importører og foreninger. I anledning af jubilæet

havde vi bekendtgjort, at vi havde et stort og nødvendigt ønske; nemlig at få oprettet en grejpulje, hvoraf vi kunne låne deltagerne grej. Det blev opfyldt i rigt mål!

Mere udbygning

Vi sov ikke på de mange lovord, som jubilæet gav. For vi var meget entusiastiske og havde høje idealer. Vore tanker og diskussioner drejede sig året rundt om at gøre kurset bedre endnu. I det 11. kursus 1965 var der igen fornyelser.

Dette havde 82 deltagere, heraf 5 piger. Kurset var nu opdelt i een fluefiske- og een spinnefiskesektion hver med 3 undervisningshold. Spinnesektionen bestod således af et hold med særlig interesse for fiskeri i sø og å (22 deltagere), et hold for kystfiskere (12) og et fortsættelseshold (9). Fluesektionen havde et hold for begyndere (20), et for øvede (12) og et fortsættelseshold (7).

Fortsættelsesholdene var den mest markante nyhed og de bestod kun af deltagere fra tidligere kurser, der kom som 3. års deltagere. Undervisningen her blev koordineret med sigte på at give deltagerne indsigt i både flue- og spinnefiskeri, så de blev allround-fiskere. Der blev orienteret om instruktionsvirksomhed og de ret omfattende krav til instruktører med bl. a. tilrettelæggelse af instruktionsplaner.

Formålet med disse hold var umiddelbart at gøre deltagerne bedre rustet til at hjælpe hjemme i juniorafdelingen, men også på at udvikle instruktører i foreningerne i det hele taget. En anden tanke var at skabe næste generation instruktører

på juniorkurset.

Timeplanen var nu oppe på 126 lektionsnumre. Udover kursusleder og -sekretær var der nu 9 instruktører. Nye var Jørn Christensen, København, Leif Dupont, Middelfart og Erik Nielsen, Vejle. Fra Sverige kom Olle Birksten, der gav spinnesektionen et tiltrængt løft. Som gæstelærer havde vi Benny Larsen, Skovlunde der fortalte om ældre fiskemetoder efter gedder og aborrer. Biologistuderende Birgitte Glavind fortalte om vandkvalitet. Og så selvfølgelig allestedsværende Junge, der fortalte om fiskerilovgivning og organisationskendskab. Noget der havde langt større interesse end man umiddelbart forstiller sig. Mange juniorer og juniorafdelinger havde faktisk dårlige kår ude i foreningerne - også selv om foreningerne sendte dem på kursus.

Dusinet fuldt

Kurset 1966 havde 98 deltagere. Timeplanen omfattede 166 lektionsnumre. Nye instruktører var Helge Blomkvist fra Örebro i Sverige, der gav spinnesektionen endnu et løft takket være sin store viden og kunnen. De tidligere kursister Peter Josephsen og Lindvig Hansen var også kommet med på holdet.

I modsætning til visse tidligere kurser udmærkede dette sig ved, at der var et virkeligt godt fiskeri. Største gedde vejede 5,1 kilo og fanget i Hartesøerne. 3 - holdet fangede i Gudenaen 8 stillinger over 40 centimeter. Om aftenen dissekerede eleverne fiskene og bandt imitationsfluer efter mave-

Sider i min dagbog

Allerede i bilen før vi startede kunne man fornemme denne forventningens atmosfære. Det er første gang, vi fisker sammen vi 6, instruktøren og vi 5 mere eller mindre novicer ud i fluefiskeriets ædle sport, og det er sikkert også sidste gang, vi fisker sammen. De første forsigtige spørgsmål om fiskevandets karakter afløses hurtigt af en indbyrdes diskussion om grejer og fisketeknik. Vi føler os allerede som venner alle seks - fiskevenner. I medens sidder enhver af os og tænker, om vi nu også vil reagere rigtigt og hurtigt nok, hvis storfisken vil hugge.

Da grejet er gjort klar, får vi fordelt åen i seks stykker, et til os hver; jeg får det øverste stykke. Gå nu ikke helt ude ved bredden, det skræmmer fiskene. Ja sådan, det er rigtigt. Alt hvad vi har lært i de sidste dage repeteres, medens man går hen til det sted, hvor man vil begynde at fiske. - Men hov, hvad er det. Bølger på vandoverfladen; en fisk, en stor fisk! Jeg afmærker mig stedet og går ca. tyve meter længere opad. Jeg fisker med vådflue, nedstrøms.

I et af de første kast er der fisk efter fluen, en March Brown, krogstørrelse 4. Ikke nogen stor fisk, højst 1 pund, men det er jo også ligemeget, for det er min egen skyld. Nu må jeg fan... kunne lære at give tilslag i tide, for ellers får jeg ingen fisk. Det er svært at kaste. Vinden fejer linen midt ud i åen i store buer ligegyldigt hvor meget man arbejder med stang og line.

Men hvad er det? Nej, det er knageme det stiveste jeg endnu har set. En "ormebarer" med en gafkrog til at gaffe hvaler med har mast sig ind ca. 5 meter foran mig lige der, hvor den store ørred står, og han fanger den naturligvis. Men ikke nok med det. Den vil naturligvis hurtigst muligt fri af

krogen og i sit ihærdige forsøg herpå, styrer den lige op mod mig og skræmmer hver eneste agtværdig fisk i miles omkreds. Det ender med at jeg må lande fisk, en dejlig regnbue på 2 ½ pund.

Så vader jeg opad, men pludselig står jeg stille, bumstille. Vældige bølger krydser strømmen, en fisk jager, en stor fisk. Flueæskan kommer frem, og med febrilske fingre sættes en Krogsgård no. 9 på det tynde forfang. Jo, fisken jager stadig, 10 meter fra vandkanten og næsten krybende når jeg oven for fisken. Men selvfølgelig - selvfølgelig er der bevoksning bag mig. Der er ikke plads til bagkastet. Så må man forsøge sig med et af de svære rollcasts. Men det går jo fint. Linen "skydes" over mod den anden bred. Midt i strømmen giver det et lille ryk i fixeringspunktet, og jeg giver tilslag. Modtrækket er en vidunderlig følelse i den smække splitcanestang. Jeg kommer neden for fisken. Gud - hvor er den stor. "OK, du skal ikke slippe, min fine ven", hvisler jeg mellem tænderne. "Nu skal du i nettet". Jeg skynder mig som om jeg skal nå 4-toget. "Så, så, ikke springe".

Sådan, det er bedre. Men hvad er nu det. En hel børnehave har taget opstilling bag mig, og nu kommer "ormebareren" også vadende.

Så må jeg i baljen. Jeg vader så langt ud som søstølvlerne tillader, og herfra ledes ørreden ind over fangstnettet, et hurtigt ryk, og åen er berøvet én af sine fisk, en dejlig bækkørred på 58 cm, 1800 g.

Mine ben skælver en smule, da jeg går hen til bilen med den fisk, som jeg overlistede på en flue en tåget oktober-formiddag.

Fra 14-årige Orla Bertram-Nielsens dagbog 1962.

Intet nyt under solen

Der er mere end 30 år og 29 juniorlederkurser mellem de to billeder herunder. Men øvelsen går ud på det samme - hvad lever fiskene af? Det sort-hvide foto er taget i 1963.

Hørt en aften på Juniorlederkurset

Stedet er lærerværelset på i Hoptrup. En instruktør fortalte følgende historie fra Yellowstone floden i USA. Han havde holdt øje med en lystfisker ude i vandet, da han pludselig så en "bunke grene" bevæge sig op mod strømmen. Stor forbavselse indtil grenene vidste sig at være en amerikansk moose (elg) med et imponerende gevir.

Da fortællingen var slut, lød det vantro fra en af de andre instruktører: "En mus med gevir...?"

Henrik Fischer-Knudsen

TV-Syd på besøg på Juniorlederkurset i 1990.

indholdet.

Erik Nielsen, der det år skrev referat til "Sportsfiskeren" beskriver her det store forarbejde til kurset således:

"Allerede flere måneder før kurset dumper de første forslag ind ad brevsprækken hos instruktørerne. Modforslag og ændringsforslag. Første timeplan. Rettelser. Anden timeplan. Koordinerende møder. Telefonsamtaler. Forhandlinger om lokaler (på skolen). Sidste og endelige timeplan. De sidste møder - og så går det løs.

Hårdt er det. (arbejdsdag fra kl. 07.00 til 24.00 med gennemgang af dagens lektioner m.m. i de sidste par timer). Men instruktørerne bytter gerne en uges ferie med en uges arbejde, som bærer lønnen i sig selv og som de tror på." Ja, det var ofte kompliceret, da der var mange hensyn at tage. Der var mange ideer i instruktørstaben og selvom dette sjak - som i 1966 omfattede 13 instruktører, kursusleder og sekretær - var alle entusiastiske og godt sammenkørte, så røg der af og til nogle gevaldige gnister. Det der bar allermost var, at alt om fiskeriets udøvelse kom fra aktive fiskere med års erfaringer og med megen lærdom arvet fra tidligere tiders garvede lystfiskere.

Holdlederen udfyldte en duelighedsbedømmelse for hver deltager på holdet, ligesom kursuslederen udfyldte en for hver instruktør. Det var skik, at instruktørerne overværede hinandens lektioner for at holde enheden og ikke overlappes for meget.

DSF's repræsentantsskab nedsatte iøvrigt i de år et uddan-

nelsesudvalg, som nu ikke fik større effekt. Man følte naturligvis at være lidt mere med i udformningen af forbundets kurser derved, og hertil var det praktisk at kunne samle al kursusvirksomhed under en hat.

Lad det være sagt med det samme, at vi med juniorkurset 1966 oplevede det mest morsomme af dem alle! Under "efterredigeren" i de sene aftentimer lød der jævnligt latterbrøl fra instruktørerne ledelsens samlingsstue. Ikke mindst takket vort svenske indslag: Ole og Helge var ikke blot superdygtige instruktører, men også humorfyldte mennesker.

Sidste gang på Vejle Idrætsskole

Kurset 1967 huskes for udsædvanligt dårligt vejr - samt elafbrydelse en aften. Det var et kæmpearrangement, der i alt omfattede 155 personer - heraf 128 kursister. Gennem årene havde der været en jævn stigning i deltagerantallet, men til dette var stigningen 25 % i forholdet til året forinden. Mellem deltagerne var 2 svenske drenge, Lars P. Gustafsson fra Kalmar og Hans Krabo fra Enköbing. Jeg hørte såmænd mange år efter fra dem.

Spinnesektionen havde et hold, der udelukkende bestod af 13-årige, der viste en interesse som ikke stod tilbage for de ældres.

Med havde vi den første kvindelige instruktør, Regitze Müller fra Køge. Som de øvrige debuterende instruktører havde hun forinden deltaget i et kastekursus og et instruktørkursus af

mere teoretisk karakter. Alle andre var fiskedrenge fra tidligere kurser.

Vi havde før observeret at dette med gæstelærer ikke altid just var lykken. Vi havde vor egen facon at snakke med ungerne på, så de gad høre efter, men det kneb for fremmede at fange virkelig interesse. En undtagelse var dog dette års gæst, redaktør Børge Munk Jensen, som sidste aften viste Berlingske Tidendes laksefilm fra Namsen og kommenterede den.

Dette 13. kursus var som sagt et kæmpearrangement, men sikkert alligevel et godt kursus for den enkelte. Jeg følte dog at kurset var blevet alt, alt for stort. Der var meget langt mellem de enkelte deltagere og kursusleder. Og der var også blevet afstand mellem instruktører og leder. Dog har jeg alligevel i referatet til "Sportsfiskeren" skrevet: "Inderligt må det ønskes, at Danmarks Sportsfiskerforbund kan videreføre juniorlederkurserne - og at kurserne kan udbygges og forbedres" - og det nok fordi jeg ligesom de fleste instruktører hele tiden havde i tankerne: Hvad kan gøres bedre næste gang?

Næste kursus blev to år senere på Hoptrup Højskole. Den nye forstander på Vejle Idrætsskole, Bjarne Hauger lagde skolens drift helt om, så der ikke mere blev plads til os, selv om vi var et populært indslag i skolens liv. Hvor vi fra små og snævre kår, presset ind mellem alle mulige andre kurser, beslaglagde vi med dette sidste næsten hele DJI's indkvarteringskapacitet.

Yngelpleje

112 unge fra hele landet droppe driverlivet i efterårsferien og terpede i stedet fluefiskeri, fluebinding, biologi, kasteinstruktion, fiskerilov, grejlære og praktisk foreningsarbejde. Sådan skrev Berlingske Tidendes Claus Bech-Petersen lørdag den 22. oktober 1994.

I aftes modtog 64 unge en kobbernål, som kun få kan bryde sig af. Nålen er beviset på, at de har gennemgået første led i Danmarks Sportsfiskerforbunds kursus for juniorledere. Kurset er unikt. Over tre år bliver de bedst egnede juniorer fra hele landet samlet for at blive dygtigere til at fiske og for at lære at lave aktiviteter for deres kammerater hjemme i foreningen. Nålen får de efter det første kursus. I år er 112 unge mødt op. Det er nær rekorden og grænsen for, hvad der kan proppes ind i lokalerne på Vojens Ungdomsskole, der har lagt lokaler til de seneste otte år. Men hvad får en enkelt pige og 111 drenge i lømmelalderen til at droppe efterårsferiens frie driverliv til fordel for skolebænken? 15-årige Peter Varing Jensen fra Ballerup er med på kurset for første gang. I løbet af ugen er han blevet terpet gennem teori om fluefiskeri, fluebinding, biologi, kasteinstruktion, ferskvandsfiskeriloven, grejlære og praktisk foreningsarbejde - blødt op af et par ture til åen, hvor teorien er blevet afprøvet i praksis under en årvågen instruktørs øjne. "Det er sjovt, og man lærer noget," lyder Peters spontane kommentar.

Gedder, karper og suder

Til dagligt fisker Peter efter gedder, karper og suder i den stor-københavnske periferi, og selv om hans nye viden primært skal omsættes i flere fangster, regner han også med, at han skal hjem til Ballerup for at lære fra sig.

Og netop det er pointen i hele kurset - og har været det siden de første 27 drenge mødtes i 1955.

Kurset er ikke fiskeferie. Det er en skole, og har udviklet sig til den væsentligste del af sportsfiskernes "yngelpleje".

Det er på juniorlederkurset, kommende foreningsledere udklækkes, og det er i vidt omfang her, nye ideer inden for lystfiskeriet spredes sig.

Timeplanen afspejler det:

Skolen begynder klokken otte, og så er dagen fyldt med lektioner frem til klokken ni om aftenen - hvor de skemalagte timer afløses af frivillige.

"Vi pumper så meget i hovedet på dem, som de kan rumme. De foreninger, der har sendt dem på kurset, forventer at få fuld valuta for pengene, når de kommer hjem," siger kursusleder Orla Bertram-Nielsen.

Og taktikken virker

En stor del af eleverne er med alle de tre år, det fulde kursus varer, og ender som ledere af de lokale foreningers juniorarbejde.

Andre går et skridt videre. En af dem er netop kursuslederen selv, der var igennem rollen som "forsagt Varde-junior" først i 1960'erne.

Orla Bertram-Nielsen slår, set med 30 års perspektiv, fast, at kurset har haft sin effekt.

"Det pensum, vi brugte for ti år siden, dur ikke i dag. Hvis vi brugte det, ville eleverne sige: - Det har vi lært hjemme i foreningen," siger Orla Bertram-Nielsen og fortsætter:

"Jeg er meget imponeret over deres modenhed, der er meget højere end for en generation siden. Eleverne skal kapere mere i dag, men de kommer også med en topmotivation. Det skyldes måske, at der er så mange tilbud til unge i dag, at de der kommer på kurset, har foretaget et mere bevidst valg af lystfiskeri."

Et eksempel på det høje faglige niveau er de moderne fluekast, som den svenske "kasteguru" Göran Andersson har introduceret.

Her 4.500 kr. - lav arrangementer til en sæson

På landsplan er der kun mellem 50 og 100 lystfiskere, der mestrer teknikken, der ikke desto mindre danner grundlag for al kastetræning på kurset.

To af tredjeårseleverne er Bo Breinbjerg fra Nørre Snede og Philip Teller fra Charlottenlund.

Bo meldte sig ind i en fjernliggende forening for at kunne komme med på kurset, og Philip var med til at danne en ny forening af samme grund.

Sammen har de brugt efterårsferien på at lære at lave foreningsarbejde, og opgaven til de to lød: "Her er 4.500 kr. Det er jeres budget. Lav foreningsarrangementer til en hel sæson.

Phillip har allerede prøvet det i praksis, men er alligevel glad for opgaven.

"Jeg har lært meget af at se andres måde at gøre det på, og den udveksling af ideer der er," siger han.

For Bo, der er på vej ind i et juniorudvalg, men endnu ikke har nogen praktisk erfaring, har opgaven også været givtig:

"Det er rart at prøve at løse de praktiske problemer inden man selv skal til at bruge det ude i foreningerne."

Hverken Bo eller Philip havde regnet med at skulle lave turforslag og klubaftener, da de som grønne førsteårselever mødte op for to år siden. Da handlede det mere om at fange flere og større fisk.

Philip siger dog, at det sidste, foreningsorienterede år har været mest givtigt. "Men det er jo også det, der lægger navn til kurset."

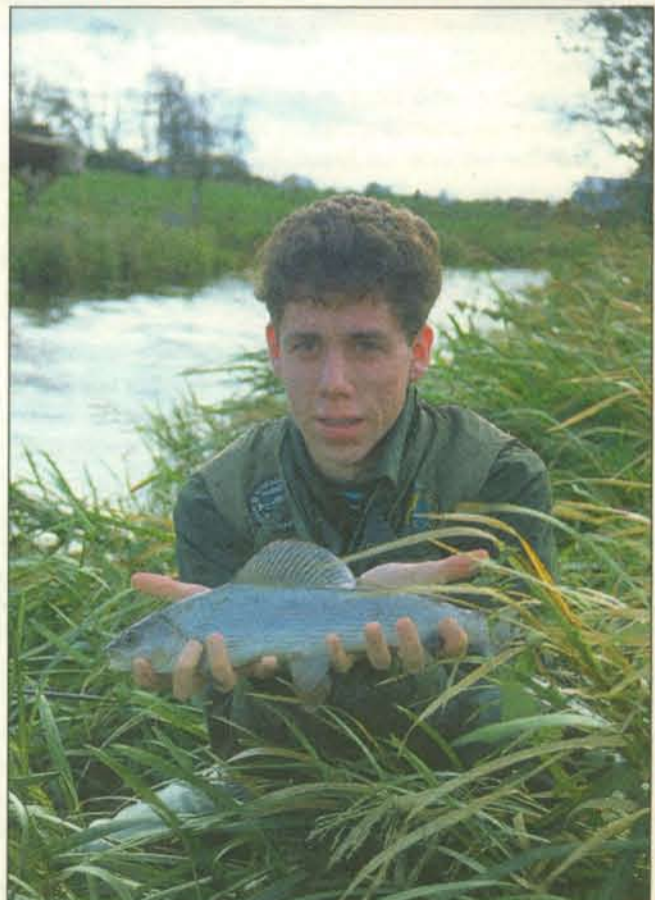
Som tradition afsluttes kurset med en prominent gæst fredag aften.

I år var det præsidenten for Danmarks Naturfredningsforening, Svend Bichel, der blandt andet talte om fiskeetiske regler, styrker og svagheder ved sportsfiskernes organisationsform, genspejlsning og biomanipulation.

"Jeg kan ikke se noget bedre sted at bruge en fredag aften. Når nogen i 16 - 17 årsalderen går ind i den slags arbejde, er det vigtigt at få en god snak med dem," siger Svend Bichel.

På den baggrund kan det ikke undre, at eleverne med kursuslederens ord "stråler", når de modtager den eftertragtede kobbernål. Der i øvrigt er doneret af Berlingske Tidendes lystfiskerskribent gennem mange år, Børge Munk-Jensen.

Eller som en af Sportsfiskerforbundets gamle kæmper, Julius Wedege, sagde til halvtredsårsjubilæet i Danmarks Sportsfiskerforbund, hvor han havde sat kobbernålen i jakken i stedet for den officielle guldnål: "Den er det fineste, vi har for den viser, hvad vi kan."

Vejen til en ledertitel

Danmarks Sportsfiskerforbunds juniorlederkursus er tre-årigt. De to første år er eleverne delt op i linier i spinde- og fluefiskeri, hvor hovedvægten er lagt på at gøre dem til dygtige lystfiskere. Det tredje år samles eleverne på en fælles linie, hvor fiskeriet er lagt på hylden. I stedet lærer de at lave et komplet aktivitetsprogram og får lejlighed til at prøve at undervise de yngre elever. Enkelte af dem kommer med på et fjerde år - SF4 - hvor vægten er lagt på miljø og vandpleje. Siden 1955 har kurset udklækket 3.500 unge ledere. Deltagerne skal være fyldt 14 år og være medlem af en forening under Danmarks Sportsfiskerforbund.